

Sve te priredbe, koncerti i ostale akcije imaju težište na aktuelnom stvaralaštvu hrvatskih kompozitora, priznavajući kao jednakovažne sve težnje i stilska opredjeljenja. Tim više se u programe nužno uklapa i hrvatska muzička baština, ukazujući tako na liniju razvoja hrvatske muzike.

Statistički podaci...

- u organizaciji UKH priređeno je 14 koncerata;
- izvan naše organizacije održano je 16 koncerata;
- održana su 3 predavanja;
- Radio-Zagreb je emitirao 10 emisija u vezi s Panoromom;
- priređene su 2 izložbe;
- izvedeno je oko 150 djela od oko 60 hrvatskih kompozitora. «Zlatko Pribernik, predsjednik komisije za priredbe UKH, Program »Dani hrvatske muzike«, Zagreb, 1970; citirani Bilten, str. 9—10.

**Značenje i svrha proslave 25-te obljetnice UKH.** «Panorama Hrvatske muzike», u koju su uključeni i »Dani Hrvatske muzike«, želi ukazati na postojanje hrvatske muzike kao integralnog i neotuđivog dijela naše umjetnosti i kulture.

Međutim, kao što umjetnost u cjelini a umjetnik posebno ima dužnosti i obaveza prema društvu u kome radi, stvara i djeluje, tako i društvo ima obaveza prema umjetniku i umjetnosti koja je dio društvenog bića i duhovnog života. Samo prožimanjem, suradnjom i zajedničkim stremljenjem umjetnik i društvo mogu izradivati svoju kulturu i osigurati joj put u budućnost.

Zbog toga se obraćamo našoj vlastitoj sredini u kojoj živimo i stvaramo, zajednici, svakom pojedincu, svakom posjetiocu koncerata, svakom našem slušaocu. Obraćamo mu se u želji da ga potaknemo da zajedno s nama poradi i surađuje na dugotrajnom i mukotrpnom poslu stvaranja muzičke kulture da bi se ona uključila, ne odjednom i ne bez poteškoća, u tokove svjetske muzike.

Branimir Sakač, predsjednik UKH u Programu »Dani hrvatske muzike«, Zagreb, 1970.

Proslava 25-te obljetnice UKH hvali je dio bogatog proživljavanja njegovih članova, te se u redovitom glazbenom očitovanju na izvedbama sjedinjuje i tako stvara zajedništvo glazbenog bogatstva skladatelja, izvođača i slušalaca. Rado se pridružujemo željama svih onih koji su, osobito izakako su bili svjedoci ove proslave UKH, poželjeli da dragocjeni sastavni dio nacionalne kulture treba što prije učiniti dostupnim i širim krugovima slušateljstva.

Priredio: I. Š.

## Iz glazbenog života Osijeka

Značajna uloga muzike u kulturnom životu Osijeka je već duga tradicija. Iako se muzičke priredbe danas odvijaju u neprikladnim i uskoro opasno derutnim dvoranama, one sticajem okolnosti okupljaju

znatan broj kvalitetnih i oduševljenih muzičara, a stoga i širok krug simpatizera i ljubitelja muzike. Muzički život tako iz godine u godinu postaje sve bogatiji, raznovrsniji i zanimljiviji ne samo u granicama regije nego i šire zajednice. Na prvom mjestu treba istaknuti operu Hrvatskog narodnog kazališta u Osijeku koja je u nesređenim i neizvjesnim kazališnim prilikama i neprikladnim prilikama u nas, uspjela pronaći razlog svog postojanja, orijentirajući se na njegovanje komornog muzičko-scenskog repertoara kako iz standardnog tako i iz suvremenog opernog stvaralaštva. Zahvaljujući tome osječka publika danas ima razumijevanja za Verdija i Puccinija, ali isto tako i za Menottija, Weila, Prokofjeva ili Beneeta na primjer. U novoj sezoni, koja je prije četiri mjeseca započela vedra scena izvođenjem popularne Leharove operete »Zemlja smiješka«, najzanimljivija je dosada realizacija komične opere »Mirandolina« Bohuslava Martinua. To je jedno od onih suvremenih muzičko-scenskih ostvarenja koja s lakom premošću stoljeća i odgovoraju sluhu današnjeg poklonika muzičkog kazališta. Odlučivši se za siže Goldonijeve komedije »La Locandiera« Martinu je posegnuo za djelicem vječne istine o ljudima i njihovim odnosima Udahnuvši mu novi životni sok svojom muzikom stvorio je remek-djelo koje s malim zakašnjenjem (dovršena je 1954. god.) počinje polako svoj prodor u svijet. Jugoslavenska praezvedba »Mirandoline« na pozornici i s ansamblom osječke opere doživjela je uspjeh i donijela je priznanje realizatorima tim više što njeno izvođenje traži veliku uigranost i ležernost ansambla, namećući veoma brz tempo obrata i smjenjivanja likova i situacija. Uz solidne protagoniste i dobro pripremljen orkestar predstavom koju vode Dragutin Savin i Željko Miler dominira Gertruda Munitić tumačeći naslovnu junakinju (režija Dragutin Savin, scenografija Bohdan Slavik). Osim dobre i simpatične postavljene Masenetove »Mannon« (Stefica Petrušić i Božena Cebra te Luciano Manzin), romantičnog priloga opernom repertoaru u ovoj sezoni koji je pripremio dirigent Antoun Petrušić (režija Nada Murat, scenografija Bohdan Slavik) publiku neodoljivo privlači upravo postavljena Tijardovićeve operete »Mala Floramy« (Gita Šerman-Kopljar, Marijan Bručić) u kojoj se kao režiser i glumac (Šjor Bepo) Osječanima predstavio popularni Đokica Milaković. Instinktom i iskustvom nadarenog glumca, dosjetljiv i duhovit te tražeći maksimalnu angažiranost svih učesnika, statista kao i protagonista, on je zajedno s dirigentom Josipom Škuncom i scenografom Dušanom Stanićem stvorio izuzetno dinamičnu predstavu — spektakl iako su mu često na raspolaganju stajala vrlo skromna sredstva.

Koncertni dio muzičke sezone Osijeka dobio je u tekućoj sezoni raz-

novrsnost kakvu nije nikada dosada imao. Tu su redovni komorni koncerti u organizaciji koncertne agencije pri Muzičkoj školi »Franjo Kuhač« koji već devetu sezonu zaredom obogaćuju kulturni život grada. Dosada je održano šest od ukupno dvanaest abonomanom predviđenih koncerata na kojima su nastupili domaći i strani umjetnici (Darko Lukić, Paula Uršič, beogradski komorni ansambl u sastavu Miroslav Azanjac, Olivera Đurđević i Mišodrag Mirković te Jakov Flier, Mark Lubocki i Ljubov Edlina te Gudački kvartet »Borodin«). Od tih koncerata izdvajamo nastup Gudačkog kvarteta »Borodin« iz Moskve jer to nije samo najbolji ansambl te vrste koji smo čuli, nego, da budemo precizni, to je ansambl čije muziciranje predstavlja maksimalni domet mogućnosti jednog komornog reproduktivnog tijela. Za njegove članove, od kojih je svaki za sebe izvanredan muzičar, malo je reći da sviraju uigrano, tehnički savršeno i plemenito, malo je reći da su zvukovni odnosi njihovih instrumenata maksimalno izbalansirani, ili da njihova umjetnost zadivljuje i opsjeda. Jer Gudački kvartet »Borodin« je zapravo jedinstveni instrument, ansambl koji diše istim dahom, koji stvara vođen istom mišlju, osjećanjima i identičnim, u ekspresiji slobodnijim ali nepobitno sugestivnim načinom interpretacije.

Posljednjih godina osječka publika ima nekoliko puta godišnje priliku prisustvovati i simfonijskim koncertima. U ovoj sezoni gostovali su dosada vrlo uspješno Simfonijski orkestar Radio-televizije Zagreb s dirigentom Jovanom Šajnovićem i sopranisticom Nadom Sirišević i manje uspješno Zagrebačka filharmonija s dirigentom Mladenom Bašićem na čelu.

U muzičkom životu Osijeka pojavio se nedavno i novi činilac s kojim se u buduću mora i te kako računati — Komorni orkestar »Franjo Krežma«. Pojava novog orkestra, osnovanog na inicijativu mladih gudača, zaslužila je da se o njoj govori, jer kvalitet muziciranja stavlja već njegov debi među prvorredne kulturne događaje grada. U stalnom osponu od Telemannove Suite i Corellijeva Tri suitna stavka preko Sedam malih divartimenta Josepha Haydna orkestar je dosegao vrhunac u izvođenju Passacaglie Krste Odaka, demonstrirajući pod vodstvom svog dirigenta Željka Milera razmjernu uigranost, vrlo lijep mjestimično pastozan tipično gudačarskošni ton, temperamentnu izvedbu i ravnotežu zvučnih odnosa.

Ako svemu navedenom dodamo još i vrlo atraktivno gostovanje umjetnika iz grada — pobratima Bologne, te opernih umjetnika iz Constanze i Temišvara, možemo sasvim opravdano konstatirati da muzički život Osijeka pokazuje vitalnost, raznolikost i širinu koja može zadovoljiti i dosta izbirljivog muzičkog slušaoca.

Mirjana ŠKUNCA